

EL RUM-RUM

Màrius Serra

Subvenció o subversió

Sobre els fets de Gràcia s'han escrit moltes columnes. La majoria posant èmfasi en els violents enfrontaments entre incendiàries i policia. Els conflictes mai no són simples i totes les consideracions que s'hi puguin fer resulten pertinents per poder-ne comprendre la complexitat. Ho hem vist en la diversa percepció que han mostrat els veïns sobre la presència del col·lectiu que ocupava el local de la discòrdia i la radical animadversió de molts manifestants contra els mitjans de comunicació. Ho veurem en l'ús polític que els partits faran d'aquests fets lamentables, instal·lats en una permanent campanya electoral. És una obvietat que l'ús de la violència, descontrolada o institucional, sempre provoca ferides. I també que ve precedida per una tirallonga de causes que desemboquen en el seu esclat. Aquí és on situen el debat molts activistes, en un món paral·lel molt lluny del de comerciants afectats, propietaris de motos cremades, periodistes agredits i damnificats diversos.

A la mateixa Gràcia del Banc Expropiat operen moltes entitats socials. Una de les quals, la Fundació Nexe, al carrer de l'Escorial. Nexe és l'escola per a nens amb pluridiscapacitat a la qual va assistir el nostre fill Lluís sis anys, un projecte que fa 35 anys que opera al barri de Gràcia fent una gran tasca social i educativa. Els seus beneficiaris són els que, probablement, podríem considerar els éssers més desfavorits de la nostra societat. Vaig contribuir a crear el Mou-te pels Quiets encara en vida de mon fill i després he participat en

**A la mateixa
Gràcia del Banc
Expropiat operen
moltes entitats
socials que cada
mes han de pagar
els seus lloguers**

nombroses iniciatives per aconseguir diners per a Nexe. Recordo que, quan l'any 2001 hi vam anar a raure, la seva supervivència econòmica penjava d'un fil, i sempre s'han hagut de basquejar per trobar finançament de les maneres més imaginatives possibles. Perquè l'Ajuntament, tot i la bona

predisposició, mai no té prou diners per a ells. Durant el govern de Trias des de Nexe van demanar un local per atendre més nens i els en van oferir un a un lloguer inassolible de 2.000 euros al mes. Quan s'han assabentat que, en aquelles mateixes dates, el Consistori pagava religiosament un lloguer mensual de 5.000 euros per l'anomenat Banc Expropiat s'han indignat. La fundadora de Nexe, Cécile de Visscher, ha sol·licitat ajudes públiques per totes les vies possibles i ha rebut molts copets a l'espatlla. Ara es pregunta, i jo m'ho demano també, si no ha errat el mètode de tractar amb l'administració. Perquè, entre altres contradiccions del sistema i de l'antisistema, la crisi de Gràcia ha mostrat de manera descarnada que el mètode més eficaç per obtenir subvencions és l'amenaça.